

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 31. Commendonus Cliviensem Ducem in itinere invisens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

tamen, quod paratissimus foret, se Pontificis iudicio subicere. Itaque Commendonus Confluentia, ubi cum Trevirensi Archiepiscopo se conferebat, rediit Coloniensem Magistratum accessit, traditisque Papæ literis eundem hortatus est, ut ipso opere ita se gereret, sicut indicant elogia Coloniensi urbi a Pontifice attributa, atque præfatis literis inscripta, ubi hæc legebantur: *Colonia Agrippina, devota, & obsequens filia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.* Ad hæc responderunt Senatores, maximo sibi ducere honori, quod summus Pontifex in Synodi negotio Sedis Apostolicæ Nuntium ad eos ablegare voluerit, huncque favorem se memori semper animo repensuros spondebant: de cetero autem pollicebantur, quod sanctiones hucusque neglectas ad opus deducere, nec ullo pacto quemdam de fide, ac Religione suspectum in urbe sua tolerare velint. Postea Nuntius sua studia impendit in illis, quæ circa librorum impressionem Theologicam facultatem concernere, atque ad conservandam fidei puritatem potissimum conferre putabat.

§. XXXI.

Commendonus Cliviensem Ducem in itinere invisens.

Inde

Inde Commendonus Rheno vectus in itinere ad Cliviensem Ducem perrexit, cujus agendi ratio majorem, quam pro ceteris, curam deposcebat; quippe tres suo imperio obnoxios habebat Ducatus, & multas tum citra, tum ultra Rhenum Provincias, quæ erant finitimæ ditionibus Colonienfi, Trevirenfi, Leodiensi, & Belgico Philippi Regis patrimonio, cunctis quidem Catholicis Provinciis, sed hæreticorum frequentia infectis, adeoque in ejusmodi statu, ut plurimum boni, malive in eas derivare posset Ducis conditio: is quidem retinebat Religionem, suspectus tamen habebatur de erroribus, in quos facile induci posset per impietatem illorum, qui apud illum majori pollebant auctoritate; quippe degebat in ejus ditione prope Coloniam quidam Minister, qui quingentos sibi discipulos accersens, eos suæ hæresis veneno infecerat. Equidem Dux illum sæpius suæ impietatis admonebat, quin tamen ad acerbiora procederet, unde ex ipsa hac impunitate hujus hæretici petulantia augebatur: attamen major adhuc dolor inceserat Nuntium, ubi intellexerat, quod in magna esset apud Ducem existimatione quidam Verbi Divini Præco, qui noxia dogmata disseminabat, atque audacter Eucharistiam

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

Pallav. c. 5.

num. 7.

lit. Commend. ad

Borom.

Antwerp.

25. Maij.

1561.

Sæcul. XVI
A. C. 1561. sub utraque specie in Patrum Franciscanorum Ecclesia populo administraverat. His igitur rationibus permovebatur Nuntius, ut Ducem adiret, atque alloquii copiam peteret, qua impetrata summis honoribus, ac amicitiae signis exceptus præter diploma Duci Pontificiam tradidit epistolam, in qua illum Pius IV. blande hortabatur, ut in Majorum suorum pietate persisteret, ac Religionem tueretur.

§. XXXII.

Responsum Ducis ad Nuntium.

Pallav. c. 3.
num. 8.

Quamquam Dux erga Curiam Romanam averso esset animo ob revocationem cujusdam diplomatis antea impetrati, necnon propter captivitatem sui Procuratoris, qui ejus nomine rem componere satagebat, nihilominus idem Nuntio hæc in responsis dari præcepit: *Dux summa Reverentia benedictionem, ac diploma Sanctissimi Domini nostri Pii quarti, Pontificis maximi Ecclesie Romanæ, & Oecumenicæ, & Domini sui clementissimi excipit, nec minus suscipit, tanquam filius obsequiosissimus paterna monita, nec a suorum Majorum semita se unquam declinaturum spondet: sperat autem, quod ne latum quidem unquam ab eorum Religione deflexurus sit: insuper Concilii convocatio eidem est percara, eoque suos oratores mit-*
tet,